

İslam Dinine Mal Edilmeye Çalışılan Bazı Hurafeler Hakkındaki Gerçekler

Dünyada İslam adına ortaya çıkan dev bir kesim var. Kuran'dan habersizler. Kendi türettikleri, hurafelerden oluşan batıl bir dini yaşıyorlar. Kuran'da olmayana Kuran'da var diyorlar, helali haram kılıyor, yeni bidatler üretiyor ve sevgi ve barış dini olan İslam'ı nefret ve savaş dini haline getirmeye çalışıyorlar. En tehlikeli yönlerinden biri de yaşadıkları bu dine İslam adını veriyor ve İslam adı altında yaptıkları uygulamalarla gerçek İslam'a en büyük zararı veriyorlar.

Onların dininde her şey yasak. Onların dininde gülmek, mutlu olmak, eğitilmiş ve bakımlı olmak, Allah'ın verdiği ve helal kıldığı bütün nimetler yasak. Onların dininde nefret, öfke ve mutsuzluk var. O din kapkaranlık, çünkü hakkı uygulamıyorlar. Onlar hakkın yerine batılı koymuşlar. Kuran'a aykırı olan uydurma sözleri hadis diyerek Peygamberimiz (sav)'e iftira atıyorlar. [Peygamberimiz (sav)'i tenzih ederiz]. Kuran'ı kendilerince değiştirmeye kalkıyor, yeni bir din getirmeye çalışıyorlar. Ürettikleri dini ise aslında kendileri de uygulamıyorlar.

Bu karanlık dinin hurafecileri sayıca az olsalar da etkiledikleri kesim büyük. Pek çok insan İslam denince sadece bu modeli görüyor. Pek çoğu da İslam adına bu hurafeleri uygulaması gerektiğini düşünüyor. Bu hurafecilere Kuran'a dokunmak yasak edilmiş, bu yüzden kendi dinlerini bilmiyorlar. Sadece hurafeleri öğreniyor ve bunu din olarak uyguluyorlar.

Kuran'da Allah'ın helal kıldıklarını haram kılanlar şu şekilde tarif edilir:

**De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?"
De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarıdır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (Araf Suresi, 32)**

Ayette Yüce Allah önemli bir gerçeği belirtmektedir: "Helalleri haram kılan kişilerin varlığı." Günümüzde elbette haramları helal gibi görüp umarsızca yaşayan insanlar bulunmaktadır fakat ayette, Allah'ın helal kıldıklarını "din adına" haram kılan insanlardan bahsedilmektedir. Yani bu insanlar aslında dini değiştirmekte ve Allah'ın adını kullanarak farklı bir dinin propagandasını yapmaktadırlar.

Dinimizde emredilenler ile hurafe dinini yaygınlaştırmaya çalışanların uygulamaları karşılaştırıldığında bu gerçek çok açık şekilde görülür:

1-Allah mutluluğu nimet olarak yarattı, onlar gülmeyi yasakladılar

Müslüman dünyanın en mutlu insanıdır. Mutlu olmalıdır çünkü Allah'ı anlamış, iman etmiş, Allah'a tevekkül etmeyi, sabretmeyi, şükretmeyi bilen bir varlıktır Müslüman. Gelecekte endişe duymaz, başına gelen zorlukların hayırla yaratıldığını bilir, bir kaderi olduğunun farkındadır ve ölüm onun için bir son değil Allah'a ve sonsuz hayata kavuşma anıdır. Böyle bir insan nasıl üzülebilir? Ayrıca mutluluk Yüce Rabbimiz'in emridir. Hüzün ve mutsuzluk, ayetlerde inkar edenlerin vasfı olarak belirtilmektedir:

Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar. (Tevbe Suresi, 82)

Dediler ki: "Rabbimiz, mutsuzluğumuz bize karşı üstün geldi, biz sapan bir topluluk imişiz." (Müminun Suresi, 106)

İşte hurafeciler, Allah'ın bu hükmünü sahte hadislerle kaldırmaya kalkarlar. Müslümanlara, Allah'ın inkarcılara yakıştırdığı hüznü uygun görürler. Ruhun, bedeninin en büyük ihtiyacı olan neşeyi-sevinci yok etmek isterler. Cennette "**sevinç içinde**" olan Müslümanları bu cennet sevincinden mahrum

etmek isterler. Hüzünün gerçek anlamının farkında dahi değildirler. Bir olay karşısında hüzünlenmek, **"keşke olmasaydı"** demekle aynı şeydir. Bunun anlamı ise -kişi kabul etse de etmese de- kadere isyandır. Hüzünlenmeyi helal hale getirerek Allah'ın hükmüne karşı geldiklerinin, Allah'ın yarattığı kadere karşı geldiklerinin farkında değildirler.

Allah'ın bir insana vereceği en büyük nimetlerden biri imandır. İman sahibi bir insan, dünyanın bütün nimetlerinden uzak olsa, en büyük zorluklarla imtihan olsa, oluşan tüm şartlar aleyhinde görünse bile, imanın kalbinde oluşturduğu huzur ve mutluluk her şeyin üzerindedir. Allah Kendisi'ne yönelenin kalbine huzur ve dinginlik, ruhuna mutluluk verir. Allah'a yönelmeyen, Allah'ın rızasına yönelik bir hayat yaşamayan bir insanın -kendisi aksini iddia etse dahi- mutlu olması imkansızdır.

Allah imtihanın bir gereği olarak böyle bir insana da dünya nimetlerinden verebilir; bu kişi dışarıdan bakıldığında birçok nimet ve güzellik içinde olabilir. Ancak ruhuna sürekli özlemini çektiği mutluluğu yaşatamaz. Allah Kuran'ın Rad Suresi'nin 28. ayetinde **"Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberinizi olsun; kalpler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur."** buyurmaktadır.

Allah'ın bildirdiği gibi, kalplerin mutmain olması ancak Allah'ın zikri, derin ve coşkulu bir Allah sevgisi ile mümkündür. Mutluluğun samimi imandan yani kayıtsız şartsız Kuran'a uymaktan başka bir yolu yoktur.

Allah salih kullarını, **"...Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır..."** (Nahl Suresi, 30) ayeti ile hem dünyada hem de ahirette güzel bir hayatla müjdelemiştir.

Erkek olsun, kadın olsun, bir mümin olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (Nahl Suresi, 97)

Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (Yunus Suresi, 64)

Rableri onlara Katından bir rahmeti, bir hoşnutluğu ve onlar için, kendisine sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjdeler. (Tevbe Suresi, 21)

Şüphesiz "Bizim Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturanlar (yok mu); onların üzerine melekler iner (ve der ki) "Korkmayın ve hüzne kapılmayın, size vadolunan cennetle sevinin" (Fussilet Suresi, 30)

2. Allah kadını övmüş ve yüceltmişken onlar kadını aşağılamaya çalışırlar

Kadın aşağılamak hurafecilerin en önemli özelliğidir. Onlara göre kadın değersizdir, ikinci sınıf vatandaştır. Köpekle ve domuzla eşdeğer tutulur. Eve kapatılması, mümkün olduğunca çirkinleştirilmesi ve kültürlü olmasının engellenmesi gerekir. Kadının Kuran'a dokunması da yasaklanmıştır. Dolayısıyla kadın dinini de öğrenmemelidir. Kadının sadece eve kapatılıp, kocasına hizmet etmek ve haddini bilmekle sorumlu olduğu düşünülür.

Bu sapkın mantıktan dolayı hurafeciler ve bağnazlar dışarıda sosyal dünyada bir kadın gördüklerinde deliye dönerler. Özellikle o kadın bakımlı ve kültürlü ise ve Allah'ı anıyor ve Allah'ın ayetlerini okuyorsa, öfkeleri ona karşı daha da artar. Önce "Kuran'ı eline almasın" derler. Allah'ın ayetlerini okumaktan onu alıkoymaya çalışırlar. Sonra kapalı veya açık olmasına, giydiği kıyafete, yaptığı makyaja göre onu eleştirmeye başlarlar. Oysa gerçekte, nefret dolu olduklarından, açık bir kadın onları ne kadar öfkelenendirse, kapalı bir kadın da aynı şekilde öfkelenendir. Onlar daima eleştirecek ve kadını aşağılayacak bir yol bulma çabası içindedirler. Öfke dolu olduklarından daima öfkelenecek ve nefret duyacak bir şeyler ararlar. İşte bu nedenle sebepler genellikle suni üretilir ve nefret için bir malzeme olarak kullanılır.

Onlar için kadın ne yaparsa yapsın hiçbir şey onun "dindar" olması için yeterli değildir. Bu garip mantığa göre kadın topluluk içinde bulunamaz, konuşamaz, gülemez, kültürlü, bilgili, modern, bakımlı olamaz.

Kadına karşı olan bu bağnaz tutumları ile ilgili olarak kendilerinden Kuran'dan delil getirmeleri istendiğinde hurafeciler asla bir delil getiremezler. Çünkü Kuran'da onların bu hurafesine delil yoktur. Tam tersine Kuran'da kadın sorumluluk olarak erkek ile eşit tutulmuştur. Kuran'da hitap; mümin kadınlar ve mümin erkekler şeklindedir. Kuran'a göre kadının görevi evde oturup kendi dinini ve dünyayı bilmeden yaşamak ve evin içinde erkeğinin kölesi olmak değil, Allah rızası için ilmi mücadelenin gereğini yapmak, Kuran ahlakını yaymak için çaba göstermektir. Kuran'daki kadının tanımı bağnazların dünyasındakinden tamamen farklıdır.

Kuran'da kadın devlet yöneticisidir. Allah bu konuda fikirlerine güvenilen ve kendisine danışılan devlet yöneticisi Sebe Melikesi Belkıs'ı örnek verir. Ayetlerde ve hadislerde Peygamberlerimizden verilen diğer örneklerle baktığımızda da kadınlara verilmesi gereken değeri hemen anlarız:

-Kuran'da hanımlarla bir arada oturmanın yasak olduğuna dair bir hüküm yoktur. Tam aksine pek çok kıssada peygamberlerle hanımların bir arada olduklarını, karşılıklı konuştuklarını görürüz.

- Peygamberimiz (sav)'in hanımlarla bir arada olduğuna dair çok sayıda hadis vardır. Ayrıca Peygamberimiz (sav) Ukaz panayırında, çok çeşitli kesimden çok fazla kadına tebliğ yapmıştır.

- Çobanlara yaklaşmayan ama hayvanlarını sulama konusunda Hz. Musa (as)'dan yardım alan kadınlar, ayetten anlaşıldığına göre Hz. Musa (as)'ın yanında bulunmaktadırlar.

- Hz. Süleyman (as), tebliğ için Sebe Melikesi Belkıs'ı sarayına çağırılmış, hatta sarayın girişinde ona şaka yapmıştır. Öyle ki Belkıs, sarayın düz cam zeminini su sanmış ve eteklerini toplayarak oradan geçmeye çalışmıştır. O sırada Belkıs, tam olarak Hz. Süleyman (as)'ın yanındadır.

- Hz. Yusuf (as) yıllar boyunca yanında kaldığı vezirin hanımı ile aynı evde yaşamıştır. Hatta ayette belirtildiği gibi tek bir odada yalnız dahi kalmaktadırlar. Evde sürekli evin hanımının diğer hanım arkadaşları da bulunmakta hatta Kuran ayetinde belirtildiği gibi Hz. Yusuf (as) onların yanına çıkmaktadır.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Hanımları Dünyanın Süsü Olarak Görmüş ve Onlara Çok Değer Vermiştir

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi kadınların toplum içerisinde korunup kollanmaları, ayrıca hak ettikleri saygı ve sevgiyi görmeleri için toplumsal alanda alınması gereken tedbirleri, Kuran ayetleri ve bizzat kendi uygulamaları ile tüm insanlara bildirmiştir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in Kuran ayetlerini hayata geçirerek uyguladığı tüm davranışlar, kadınların lehinedir ve kadınların zarara uğramalarını, ezilip yıpratılmalarını önleme amacı taşımaktadır. Nitekim Peygamberimiz (s.a.v.)'in eşlerine ve ashabındaki hanımlara gösterdiği güzel davranış şekli tüm Müslümanların kadınlara olan bakış açılarını belirleyecek en güzel örnektir. Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in ilk zevcelerinden Hz. Hatice (r.a.) ve Hz. Sûde (r.a.), Hz. Aişe (r.a.), Hz. Hafsa (r.a.), Hz. Zeyneb (r.a.), Hz. Ümmü Seleme (r.a.), Hz. Cuveyriye (r.a.), Hz. Ümmü Habibe (r.a.), Hz. Safiye (r.a.), Hz. Meymune (r.a.) gibi isimleri zikredilen diğer hanımları da Peygamberimiz (s.a.v.)'in bu örnek tavırlarını çeşitli rivayetlerde aktarmışlardır.

Rivayetlerde Peygamberimiz (s.a.v.)'in hanımları ile oyunlar oynadığı, koşu yarışları yaptığı da belirtilir. Sahabeler, "PEYGAMBER (s.a.v.) HANIMLARIYLA EN FAZLA ŞAKALAŞAN KİŞİYDİ"; (Hasan B. Süfyan Müsnedi'nde aktarılmıştır; Hucetü'l İslam İmam Gazali, İhya'u Ulum'id-din, 2. cilt, Çeviri: Dr. Sıtkı Güllü, Huzur Yayınevi, İstanbul 1998, s.105) sözleri ile Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in eşlerine olan ilgisini ve sevgisini belirtmişlerdir.

Ayrıca Hz. Aişe (r.a.), Peygamber Efendimiz (s.a.v.) için, "HANIMLARINA KARŞI İNSANLARIN EN MÜLAYİM OLANI, EN KERİMİ, GÜLER YÜZLÜSÜ VE MÜTEBESSİM OLANI İDİ." (G. Ahmed Ziyaüddin, Ramuz El Hadis, 2. cilt, Gonca Yayınevi, İstanbul, 1997, 531/7) sözleri ile Müslümanların eşlerine ve tüm hanımlara göstermeleri gereken tavrı özetlemiştir.

Peygamber Efendimiz (sav) birçok sözünde de mümin kadınların ne kadar değerli varlıklar olduklarını belirtmiştir. Örneğin bir sözünde "Dünya bir metadır. Dünya metanın en hayırlısı salih

kadındır." (Müslim, Rada 64, (1467); Nesai, Nikah 15, (6,69); Kütüb-i Sitte, Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, Prof. Dr. İbrahim Canan, 15. cilt, Akçağ Yayınları, Ankara, s. 514) dediği belirtilir.

Kadınlarla ilgili hurafeleri dinimize mal etmeye çalışanların ikiyüzlülükleri

İslam'ın adını kullanarak kadını aşağılamaya kalkanlar aslında oldukça ikiyüzlü davranmaktadırlar. Televizyonlarda kadınların görünmesini, dans etmelerini, erkeklerle bir arada bulunmalarını kendilerince eleştiren bu kişiler aslında sabah akşam kadınlarla içiçe yaşayan kişilerdir genelde. Okulda, işyerlerinde, kafede, restoranlarda, ev toplantılarında, otobüslerde, alışveriş merkezlerinde, asansörde... kısacası hayatlarının her bölümünde hanımlarla birlikte dirler. Üstelik gördükleri hanımların büyük bir kısmı başı açık, az veya çok makyajlı hanımlardır. Onlarla beraber çalışır, onlarla sohbet eder, yemeğe birlikte çıkar, sosyal aktivitelerde birlikte yer alır, hatta beraber tatile giderler. Bu zaten hayatın bir gereğidir. Bunun olmadığı bir sistemin düşünülmesi bile mümkün değildir.

Hurafelere dayalı dini yaşayanların ikiyüzlülüklerinin en dikkat çekici yönü işte bu noktada ortaya çıkar. Kendi korkunç bakış açılarına göre kadını kapatma ve ortadan kaldırma peşindedirler. Oysa bu kişiler her kanalda, her gazetede kadın resimlerine rahatlıkla bakarlar. Hatta kendi savdukları televizyon kanallarında, gazetelerde her yerde dekolte ve makyajlı kadınların görüntüleri hiç durmaksızın yayınlanmaktadır. Kendi kanalları da aynı durumdayken başkalarını eleştirerek kendilerini takva gösterme peşine düşerler.

Kuran'a Göre Kadın Toplumda Saygın Bir Yere Sahiptir

Kadınlar hakkında on yıllardır süregelen tartışmaların kökeninde bağnazların yanlış bakış açıları vardır. Günümüzde dünyanın pek çok ülkesinde şiddete ve kötü muameleye maruz kalan, işsiz, bakıma muhtaç, yaşlılar evine terk edilmiş çok sayıda kadının bulunması söz konusu yanlış zihniyetin sonucudur. Bu toplumsal sorunun gerçek çözümü Kuran ahlakının yaşanmasındadır. Allah Kuran'ın pek çok ayeti ile kadını ve kadın haklarını koruma altına almış, toplumda kadınlara yöneltilen yanlış bakış açısını ortadan kaldırmış, kadına toplum içerisinde saygın bir yer kazandırmıştır.

Rabbimiz Kuran'da insanlara Kendi Katında üstünlük ölçüsünün cinsiyet değil, Allah korkusu, iman, güzel ahlak, ihlas ve takva olduğunu bildirmiştir.

"Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır." (Hucurat Suresi, 13)

3-Müzik resim ve dansın İslam'a aykırı olduğu hurafesini yaygınlaştırılar

**De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?"
De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (Araf Suresi, 32)**

Ziynetler, güzel rızıklar, neşe, sevgi, sanat, dans, müzik, eğlence, mutluluk ve tüm güzellikler Allah tarafından helal kılınmasına rağmen, hurafeci mantıkta bunların tümü yasaklanmıştır. "Bu yasakların kaynağı ne?" diye sorulduğunda ya gelenekler derler ya da uydurma hadisleri delil gösterirler. Oysa Kuran'dan verebilecekleri tek bir delil bile yoktur.

Müzik, dans, eğlence, mutluluk, sanat, resim, bilim Müslümanlara helaldir. Kuran'da bu güzellikleri Müslümanlara yasaklayan tek bir hüküm dahi yoktur. Zaten bunların hepsi nimet olarak yaratılmış güzelliklerdir ve nimetlere en fazla layık olanlar da elbette ki Allah aşıklarıdır.

Bağnaz mantıktaki insanlar ruhsuz, zevksiz ve kalitesiz bir dünya isterler

Şimdi hurafecilerin mantıklarını gözümüzde canlandırıp onların istediği gibi bir dünyanın neye benzeyebileceğine bir bakalım. Müziksiz, resimsiz, sanatsız bir ortam nasıl olur? Hiçbir güzelliğin üretilmediği, karanlık, izbe, sessiz, eğlencesiz, tatsız o dünya nasıl olup da Müslümanlara layık görülebilir? Üstelik Kuran'da böyle bir hüküm olmamasına rağmen.

Allah Kuran'da yerlerin göklerin araştırılmasını ve böylelikle Allah'ın yaratma sanatının keşfedilmesini ve imanda kuvvetlenmeyi öğütlemişken, bilim nasıl yasaklanır? Yaratılış delillerinin keşfedilmesi nasıl engellenebilir? Cahil, müziksiz, resimsiz, sanatsız, bilimsiz, ruhsuz bırakmak Müslümanlara ve İslam'a zarar dışında ne getirir?

Nitekim şimdiye kadar yapılan tüm yanlış uygulamalar İslam'ın yanlış tanınmasına vesile olmuştur. Hurafeci, bağınaz mantığın yayılmasının hemen ardından, dört bir aleme bilim, sanat ve medeniyet getiren İslam toplumları içine çökmüş ve karanlık, izbe, bakımsız, cahil, kalitesiz bir din anlayışı getirilmiştir. İslam toplumlarının dünyanın pek çok yerinde geri kalmış olması, İslam ülkelerinde genelde kalitesiz bir yapının hakim olması ve Batı tarafından Müslümanların değer görmemesinin temel nedeni budur .

Bağınaz mantıkta yaşayanların hayatları daima ruhsuz, zevksiz ve kalitesiz olur. Bu mantığın temsilcilerinin evleri, dernekleri, mahalleleri, sokakları hep o soğuk, ruhsuz ve zevksiz ortamı temsil eder. Sürekli vakıflar kurar, dernekler açar ama buradaki kalitesizlik ve kalplerindeki sevgisizlik yüzünden bir türlü bir araya gelemez ve verimli bir şey ortaya çıkaramazlar. Dernekler hiçbir işe yaramadan kapanır, gider. Berbat bir atmosfer içinde, o kapkaranlık dünyayı barındırmak isterler. Güzellik yoktur, renk yoktur; estetik, sanat yoktur. Güzelleşmeyi de güzelleştirmeyi de bilmezler. Oysa Allah güzeli sever. Cenneti bunun için güzelliklerle dolu olarak yaratmıştır. Dünyada bu güzellikleri Müslümanlara haram kılmaya kalkan ve bununla gurur duyan bir mantık, cennetin hangi güzelliğinden zevk alabilir?

Elbette buradaki bir başka çarpık düşünce, bu mantıktaki kişilerin tüm güzellikleri Allah'tan uzak yaşayan kişilere yakıştırmaları ama Müslümanlara haram kılmaya kalkmalarıdır. Oysa bütün güzellikleri asıl hak eden Allah dostlarıdır. Allah bunu bize Kuran'da şöyle bildirir:

"Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." (Araf Suresi, 32)

Kuran'dan bağımsız hüküm vermeye kalkan ve bunu da adeta İslam'ın hükmüymüş gibi Müslümanlara dayatmaya çalışan, kendi türettiği bidatlara Kuran'dan delil bulamayınca, dine kendince yeni kurallar eklemeye kalkan ve Kuran ile asla bağdaşmayan uydurma hadisler üreten bu insanların çok büyük bir kısmı da bu iddialarını aslında sahtekarca yaparlar. Normal şartlarda müzik, dans, tv eğlenceleri, gazinolar bu kişilerin hayatlarının bir parçasıdır. Onlar sadece ayrılık çıkarmak, kendilerini "kendilerince" dindar göstermek için gösteriş yaparlar. Aslında gerçek hayatları hiç de böyle değildir.

Sürekli olarak müzik dinler, müzik dinlenip dans edilen ortamlarda bulunur fakat buna rağmen başkalarını eleştirmekten geri kalmazlar. İşte samimiyetsizliklerinin en temel noktası da budur. Hatta bu kişilerin büyük bir kısmı 5 vakit namazı bile kılmazlar, diğer ibadetlerden de uzaktırlar. Ortaya attıkları hurafelerin tamamı sadece kendilerini dindar gösterebilmek içindir.

Kimi zaman ayetleri kendi kafalarınca yorumlar, anlamını değiştirir ve kendi nefislerine uygun eylemlerini Kuran'a uydurmaya çalışırlar. Tatil yapar buna Kuran'dan delil çıkarmaya çalışırlar. Harama girer, bunu kendilerince makul hale getirmeye çalışırlar. Allah'a karşı teşekkürü ifade eden, dünyanın en büyük nimetlerinden biri olan namaza kalkmaktan ne kadar üşendiklerini anlatır dururlar. İşte onların hurafe dinlerinde samimiyetsizlik bu kadar kolaydır.

En ilginç özelliklerinden biri de bir kısmının, sahtekarlıklarının ve samimiyetsizliklerinin farkında olmamalarıdır. Öyle ki bu kişiler tamamen hurafelerden oluşan ve Kuran ile bağdaşmayan din anlayışlarına rağmen, kendilerinin dindar olduklarını zannederler. Bu gibi kişilerin basiretleri kapanmıştır. Kuran'a göre düşünemezler, dolayısıyla doğruyu da göremezler.

Kuran'da müziğin, dansın, eğlencenin yasaklandığı bir hüküm yoktur

Kuran'da müziğin, dansın, eğlencenin yasaklandığı bir hüküm yoktur, Peygamberimiz (sav)'in uygulamalarında da böyle bir şey yoktur. Hurafeciler bu konuda samimiyetsiz davranır, kimisi açıkça sahtekarlık yapar, kimisi de gerçeği, doğruyu bilmezler. Allah mutluluğu, zevki, neşeyi Müslümanlara helal kılmıştır. Yüce Rabbimiz ayetinde, "**Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz.**" (Al-i İmran Suresi, 139) diyerek üzüntüyü Müslümanlara haram kılmıştır.

Üstelik,

- Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde dans eden Sahabilerden bahsedilir, hatta Peygamberimiz'in oynayan-eğlenenleri teşvik eden sözleri vardır.
- Tevrat'ta Hz. Davud (as)'ın güzel sesiyle Allah'ı zikreden ve yücelten şarkılar söylediği, çalgı aletleri kullandığı belirtilir ve Hz. Davud (as) bundan dolayı övülür. Demek ki Allah güzel görmektedir. Allah güzel gördüğü için cennette de bu güzel nimeti müjdeler.
- Dans ritimdir, ahenktir. Allah bütün kainatı bir ritimle yaratmıştır. Kuşlar, böcekler, kelebekler bile dans ederler. Kuşlar o güzel müziği kendi dilleriyle çıkarırlar. Denizin sesi, doğanın hışırtısı, ağaçların dalgalanışı her zaman ritimlidir. Allah ritmi, dansı, müziği, güzel sesi sever.
- Cennet de bu ritim ile yaratılmıştır. Cennette bütün ağaçlar, çiçekler hayvanlar dans edeceklerdir. Bu konuyu haber veren bir hadis şöyledir:

Ebu Musa el-Eş'ari (r.a.)'dan nakledilen rivayet ise şöyledir: O Basra minberinde şöyle dedi: "Allah cennet ehline haber salıp sordurdu: "Allah size verdiği sözü yerine getirdi mi?" o anda, onlar kendilerine verilen zinetlere, elbiselere, meyvelere, tertemiz eşlere, nehirlere şöyle bir bakacaklar ve sonra şöyle demekten kendilerini alamayacaklar: "Allah bize verdiği sözü yerine getirmiştir. Melek tam üç kere "Allah size verdiği sözü yerine getirdi mi?" diye soracak Onlar kendilerine vaad edilen her şeyin eksiksiz yerine getirildiğini görünce, "Evet!" diyecekler. "Birşey daha kalmıştır" diye karşılık verecek melek. Çünkü Allah Teala, kullarına tecelli edip de gözlerinden perdeyi kaldırıp, O'nu gördüklerinde, bütün nehirler coşacak, ağaçlar sallanıp sesler çıkaracak, bütün köşkler, ateş kıvılcımları avaz verecek, pınarlar şarıl şarıl daha da hızlı akacak, güzel kokular avluları ve köşikleri saracak, her tarafta, güzel kokan misk ve kafur hissedilecek. Kuşlar ötüşecek, huriler bütün güzellikleri ile göz kamaştıracak. (Ölüm, Kıyamet, Diriliş, İman Şarani, s. 370)

- Anadolu'nun her yerinde folklor vardır, dans vardır. Horon vardır, halay vardır, zeybek oyunu vardır. Avrupa, Amerika dünyanın her yerinde insanlar dans ederler. Müziğin ve dansın yasak olduğu bir dünya insanın fitratına uygun değildir. Bu büyük bir boşluk ve nimet eksikliği olur. Yüce Rabbimiz'in övdüğü ve güzel gördüğü bir nimeti haram kılmaya kalkmak Allah'ı ve yüce sanatını anlamamak anlamına gelir.

Dansı yasaklayan bağnaz zihniyet müziği de zaten yasaklar. Böyle sessiz ve donuk bir dünya düşünülemez bile. Düşünelim, televizyonları radyoları açıyoruz, güzel bir ahenk, bir ritim, bir müzik yok. Böylesine büyük bir nimet nasıl yok edilebilir? Böylesine donuk bir dünyada nasıl sanat olur, estetik olur, güzellik ve neşe olabilir?

Böylesine karanlık bir ruhu İslam'a taşımak isteyenler, ne yaptıklarının farkında değiller. İslam'ın güzel ruhunu yok etmeye çalıştıklarının ve Müslüman toplumlarına büyük zarar verdiklerinin, onların neşelerini, zevklerini, yaratıcılıklarını aldıklarının farkında değiller. O köhne dünyanın içinde dinin yaşanabileceği telkinini veriyorlar. Oysa ne dini gereği gibi yaşıyorlar ne de İslam'a hizmet ediyorlar. Yalnızca İslam dünyasına, kargaşa, kavrukluğa, karanlık ve ruhsuzluk getirmeye çalışıyorlar. Kuran'dan uzak bağnaz mantığı yaygınlaştırıyor ve insanları gerçek İslam'dan uzaklaştırdıkları için İslam'ı da sevgisiz bir nefret dini gibi göstererek aslında bütün dünyaya zarar getiriyorlar.

Hurafecilerin müzik konusundaki yasaklamalarına göre;

- Mozart'ın, Vivaldi'nin besteleri, halk türkülerimiz, sanat müziği vs. hiçbiri olmayacaktı.

- Ülkelerin milli marşları, bizim İstiklal marşımız, mehter marşımız olmayacaktı.
- Osmanlı, Allah'ın isminin anıldığı mehter müzikleriyle coşkuyla savaşa gitmiştir ve zaferler kazanmıştır. Hurafecilere göre bu da yanlıştır.
- Hiçbir müzik aleti olmayacaktı, keman, gitar, cümbüş vs... hiçbiri olmayacaktı ama bazılarının meşru gördükleri ney de olmayacaktı o zaman.Konservatuvarlar, tiyatro, sinema gibi sanat dalları da olmayacaktı.
- Amerika ve Avrupa'da müzik varken ve güzel görürken İslam ülkelerinin hiçbirinde müzik ve müzikle ilgili hiçbir sanat kolu olmayacaktı, bu güzellikler tamamen dışlanmış olacaktı.Amerikalı ve Avrupalı insanlarla sosyal ilişkiler, ortak katılımların olduğu programlar müzik olması ihtimali durumunda iptal edilecekti.
- "Çalgılı bir ortamda oturan kişi fasık" ise, "o çalgı ile lezzetlenmek küfür" ise böyle bir kişinin getirdiği hiçbir habere itibar etmemek gerekiyor, böyle bir kişi güvenilmez oluyor. Sadece bu nedenle hem bireysel olarak hem toplumsal olarak güven üzerine bir sistem kurulamayacak demektir. Bu durumda diğer ülkelerle nasıl anlaşmalar yapılabilecektir?

Müziği haram kılmaya çalışanların samimiyetsizliklerine örnekler:

- Müzik haram diyenler müzik kanallarını sürekli seyredip müzik dinliyorlar, müzikle eğleniyorlar.
- Müziğe karşı olanlar düğünlere de gidiyor, halay çekiyorlar, kına geceleri düzenleyip şarkı söylüyorlar.
- Müzik haram diyorlar ama danslı müzikli yarışmalar düzenliyorlar, halay çekiyorlar.

- Bu kişiler muhtemelen arabalarında da yolculukları sırasında müzik dinliyorlar.

Müziğin, tebliğde ortamı neşelendiren ferahlık veren, iç açıcı ve rahatlatıcı özelliği vardır. Müzik, Allah aşkı ile kalbi coşturur.

Peygamberimiz (sav) şarkı söylemiş, müzikli ortamlarda bulunmuş, düğünlere gitmiştir.

Müzik bütün dinlerde günahdır demek de yalandır.

Hurafecilerin resim konusundaki yasaklamalarına göre:

- Dünyanın hiçbir yerinde tablo ya da reklam-ilan-uyuru panoları olmayacaktı.
- Yazılı tebliğ yapılırken resimli anlatımlar kullanılamayacaktı.
- Okul kitaplarında resimli anlatımlar olmayacaktı.
- Otellerde resimlerle estetik hale getirilmiş, tablo, resimli aksesuarlar, vazolar, bardaklar, tabaklar vs... olmayacaktı.
- Para banknotlarında resim kullanılamayacaktı.
- Saraylardaki ihtişamlı resimler, tablolar, duvar süslemeleri olmayacaktı. Anatomide insanın faydasına olan, insan bedenini tanıtan çizimli anlatımlar kullanılamayacaktı.
- Tebliğ için hazırlanan kitaplarda hiçbir resim, görsel estetik, iç açıcılık olmayacaktı.
- Güzel sanatlar akademisi benzeri sanat okulları olmayacaktı.
- Allah Kuran'da Hz. Süleyman (as)'ın heykellerinden bahsediyor ama bu kafada heykel süslemeleri de olmayacaktı.

- Resimli gazete, dergi, kitap, internet bunların hiçbiri olmayacaktı. Bu mantıkta olanlar için TV seyredilmesi de yasak olacaktı.
- Başka ülkelerin devlet başkanlarını, liderleri, sanatçıları, ünlüleri tanımayacaktık.
- Kitle iletişim araçları, internet vs. dinin yayılmasında ahir zamanın önemli araçlarındandır. Hurafecilerin yasaklarına göre bundan mahrum olunacaktı ve dolayısıyla tebliğ hızı çok sınırlanacaktı.
- Allah, "tarihten ibret alın, gezip görün" diye buyurmuştur. Resim olmasaydı, tarihi mekanları bilemeyecektik, ülkelerin tarihlerini, belgesellerini bilemeyecektik, sadece teknik bilgisine sahip olacak ama nasıl yerler olduğunu hiç görmeyecektik.
- İman hakikatlerini tarihi vs. anlatan belgeseller olmayacaktı, genel kültür açısından muazzam bir eksiklik oluşacak ve müthiş bir cahillik olacaktı.
- Allah'a imanın derinleşmesi için iman hakikatlerinin bilinmesi ve üzerlerinde derin düşünülmesi çok önemlidir. Ancak hurafecilerin yasakları nedeniyle resim olmasaydı bunların neye benzediklerini bilemeyecektik. Örneğin gözümüzle görmediğimiz hayvanları hiç tanımayacaktık.

Makyaj, bakım, temizlik, güzel giyim, modernlik ve kültür kısacası "kalite" İslam'ın gereklerindedir

Müslüman herşeyin en güzeline layıktır. Allah dünyada verdiği nimetlerle inananları sonsuz güzellik yurdu olan cennete hazırlar. Müslümanlar da cennetin bir tezahürü olarak dünya hayatında her anlarını cennet ortamına çevirirler. Bunu gerek temizlikleri, gerek güzel ahlakları gerekse de dış görünüşlerindeki özenleri ile gösterirler.

Müslüman elbette ki bakımlı yaşayacak, temiz olacak, güzel olacaktır. Çünkü güzellik, bakım, estetik, sanat zevki Allah'ın beğendiği özelliklerdendir. Kuran'da Müslüman kadınların makyaj yapması ve bakımlı olmasının haram olduğuna dair hüküm yoktur. Nitekim Peygamberimiz (sav) döneminde de hanımlar hep en güzel halleriyle olmuşlardır, o dönemde de kadınlar makyaj yapıyorlardı hatta Peygamberimiz (sav) başta olmak üzere dönemin erkekleri de gözlerine sürme çekerlerdi. O dönemde Müslüman hanımlar allık, sürme, ruj kullanıyorlar, ellerini ve tırnaklarını kına ile boyuyorlardı. Yine saçlarını da özel boyalarla boyamaktaydılar.

Öyle ki Peygamberimiz (sav), saçın boyanmasını teşvik eder hatta kendisi de boyardı. Peygamberimiz (sav)'in, hanımlarda en çok sarı saç beğendiği yine hadislerden anlaşılmaktadır:

5882-İbn Abbas ra dan:

Peygamber sav in yanında saçlarını kına ile boyamış bir adam geçti. "Bu ne kadar da güzel olmuş" buyurdu. Daha sonra saçını kına ve ketem (siyah saç boyası) ile boyamış başka bir adam geçti. Onun için "Bu ondan daha güzel olmuş" buyurdu. Derken saçları sarıya boyanmış başka bir adam geçti onun için de şöyle buyurdu: "Bu hepsinden daha güzeldir." (KAYNAK: BÜYÜK HADİS KÜLLİYATI, Cem'ul-fevaid, Min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, İmam Muhammed Bin Muhammed Bin Süleyman, Er-RUDANİ , İz Yayıncılık/2. Baskı İstanbul 2009, Sayfa 257-261-262-265-271-272-273)

Kadınlar elbette çok güzel ve bakımlı olacak, tavırları çok asil olacaktır. Bu kalite anlamına gelir ki, kalite insanların saygı duymasına, hürmet göstermesine vesile olur. Bunun için çok güzel ve zengin olmak değil, Kuran'ın ruhundaki o tertemizliği, güzel ve tertipli görünme isteğini barındırmak gerekir. Müslüman zaten her zaman nurludur. Bu nurunu tamamlayacak şekilde bakımlı ve güzel görünerek kalitesini, görünüm olarak itibar ve saygısını artırır. Müslüman kadını bakımlı gören herkes, saygın, kültürlü ve kendine güvenli bir kadını görmekten elbette çok etkilenecektir. Dolayısıyla bu özellikleri Müslümanların üstünlükleri olacak, herkes onların görünümüne, kendilerine olan güvenlerine ve yaşamlarının tamamına hakim olan kaliteye gıpta ve özen ile bakacaktır.

Makyaj, bakımlı ve güzel görünmenin helal yollarından biridir ve Allah'ın nimetidir. Allah, güzelliğin her türlüşünü sever. Bu nedenle kadınlar, çiçekler, ağaçlar, kelebekler, kuşlar güzel yaratılmıştır. Allah cenneti de bu güzelliklerle süslemiştir.

Makyajı haram kılmaya kalkanlar genellikle bu güzelliklerden zevk alma ruhunu yitirmiş bağınaz zihniyetteki kişilerdir. Onların köhne dünyasında sanat, zevk, mutluluk, neşe, güzellik, estetik olmadığı için bir kadının güzelleşmesi yerine çirkinleşmesini daha çok teşvik ederler. Güzelliğin timsali olarak yaratılmış olan kadın ne kadar bakımsız, çirkin görünürse onların o karanlık dünyalarına o kadar uygun olur.

Dolayısıyla onların temsil ettiği İslam dini de aynı ürkütücü görüntüyü verir dünyaya. Bağnazların sahte dininde kadın güzellikten mahrum edilmiş, bakımsız ve eğitimsiz bırakılmış, adeta çirkinleştirilerek ikinci plana atılmış, kendine güvensiz, değersiz bir varlıktır. Dünyada hangi ilerici, modern ve kültürlü insan, kadını değersiz ve bakımsız kılan bir dini kabul eder. Hangisi bu dinin bir temsilcisi olmak ister? Hangisi bu dini savunur?

Elbette modern Batı toplumları bu yanlış anlayış nedeniyle İslam'ı aslından tamamen farklı tanımakta ve İslam dininden uzak durmaktadırlar. Bunda ise şaşılacak hiçbir şey yoktur. Bağnazların oluşturduğu sahte dinde kadına verilen aşağı statü Batılıların uzak durmaları için başlı başına yeterli bir sebeptir. Peygamberimiz (sav)'in tebliğini yaptığı o güzel din yerine böylesine köhne bir anlayışla oluşturulmuş hurafeler, dünyaya İslam dini olarak tanıtılmaktadır. Dünya, işte bu yüzden İslam'dan korku duymaktadır.

İslam adına uyguladıkları bu sahte dinde hurafeciler, güzellikleri ve nimetleri kendi elleriyle tüketip yok ettikleri için Allah'ın yarattığı güzelliklerden de zevk alma yeteneklerini yitirmişlerdir. İman hakikatleri müthiş güzellikleriyle iman sahibi bir kişiye zevk kaynağı olurken, onlar bir çiçeğin renginden, kokusundan, bir meyvenin güzelliğinden, bir tavşanın sevimliliğinden, gökyüzünün güzelliğinden bile zevk alamazlar.

Fakat buna rağmen, bir güzellikle karşılaştıklarında da içinde buldukları hayatın köhneliği akıllarına gelir ve bundan dolayı gıpta değil rahatsızlık duyarlar. Bu genellikle kıskançlık olarak kendisini gösterir. Bakımlı ve güzel bir kadına karşı verdikleri tepki de işte böyle bir tepkidir. O bakımlı kadının da, kendi çevrelerindeki bakımsız insanlar gibi çirkin olmasını isterler. Onun güzel olarak kalmasını hazmedemezler. Güzelliği övemez, güzellikten dolayı Allah'ı tesbih etmeyi bilmezler. İşte bu nedenle güzelliğe karşı genelde hep öfke ile karşılık verirler ve güzellikleri yok etmeyi hedeflerler.

4-Marka ve güzel kıyafetler giyilmesini, güzel araba ve evlere sahip olmayı yasaklarlar

Peygamberimiz (sav) ve onunla birlikte olan Sahabeler devrin en kaliteli, en modern görünümlü ve en temiz insanlarıydı. Peygamberimiz (sav) şu an yaşasa, yine aynı modernlik ve kalite içinde olur

hatta bu dönemin en kaliteli insanı olurdu. Bütün insanlar içinde seçkinliğiyle hemen fark edilirdi. Nitekim hadislerde de Peygamber Efendimiz (sav)'in altın işlemeli kaftan giydiği şöyle bildirilmiştir:

5756-Diğer rivayet: " `Yavrum! Bana içerden Peygamberi çağır!' Tuhafıma gitti ve dedim ki: `Sana Allah Resulünü mü çağıracağım?' `Oğlum! O zorba biri değildir!' deyince, çağırdım. Üzerinde altın işlemeli bir kaftan olduğu halde çıktı ve dedi ki: Ey Mahreme! İşte bunu sana sakladım..." (KAYNAK: BÜYÜK HADİS KÜLLİYATI, Cem'ul-fevaid, Min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, İmam Muhammed Bin Muhammed Bin Süleyman, Er-RUDANİ , İz Yayıncılık/2. Baskı İstanbul 2009, Sayfa 257-261-262-265-271-272-273)

Hurafelerden oluşan geleneklerini din haline getirmeye çalışanlar genellikle kendilerine güzellikleri layık görmediklerinden ve çoğu zaman aşağılanma duygusu içinde hareket ettiklerinden, güzel, kaliteli, marka kıyafeti, güzel evleri ve arabaları da kendilerine ve Müslümanlara yakıştırmazlar. Onlara göre Avrupalı Amerikalı zenginler, dinsiz bile olsalar, bu güzelliklere sahip olmaya daha layıktırlar. Onların dininde, dinden, Allah'tan tamamen uzak bir insanın en lüks evlerde, en lüks ve güzel arabalarda yaşamasında ve en güzel kıyafetler giymesinde sorun yoktur. Fakat bunu bir Müslüman yapınca adeta deliye dönerler. Bu durum, üzerlerindeki aşağılanma duygusunun dolayısıyla da kızgınlıklarının artmasına neden olur.

Allah, daha önce de belirttiğimiz gibi ayetinde, ziynetleri ve temiz rızıkları haram kılanlardan bahsetmektedir. İşte Müslümanlara bu güzellikleri haram kılmaya kalkanlar, tam olarak bu ayetin hükmüne girmektedirler.

Müslümanlar elbette ki bütün güçleriyle zor durumdaki kişileri koruyacak ve bu uğurda Allah rızası için en fazla çabayı gösterecektir. Fakat bu durum, onun bakımsız, kirli ve pejmürde yaşamasını gerektirmez. Müslüman sadece görünümü ile müthiş bir tebliğ gücüne sahiptir. Görünümü ne kadar temiz, kaliteli, görgülü, modern olursa, ne kadar dışadönük, neşeli, açık fikirli davranırsa, İslam dininin tebliğini o kadar mükemmel yapmış olur. Elbette bu sadece tebliğ anlarına has değil, tüm hayata hakim bir yaşamdır.

İnsanlar, kadınların aşağılandığı, pejmürde bir hayatın yaşandığı o korkunç hayat tarzından kaçmak yerine, kalitenin hakim olduğu barışçıl bir İslam anlayışının görüntüsünden çok şiddetli şekilde etkilenirler ve böyle bir anlayışın parçası olmak isterler. Nitekim Peygamberimiz (sav) döneminde, Peygamberimiz (sav)'in müthiş kaliteli, neşeli ve modern tavrı ve görünümü, görenleri olağanüstü etkilemiştir. Bilinen bir gerçektir ki, Peygamberimiz (sav), yabancı elçilerle görüştüğünde üzerinde daima Bizans cübbeleri gibi, dönemin en kaliteli giysileri vardır. Yine Peygamberimiz (sav), tebliğe Hz. Dıhye (ra)'ı göndermiştir. Hz. Dıhye, muhteşem yakışıklıydı ve tebliğe giderken üzerinde daima çok pahalı giysiler oluyordu. Öyle ki hem görünümüyle hem de kalitesiyle Hz. Dıhye tebliğe gittiği bölgelerdeki halkı sokağa dökmüştü.

Müslümanların güzel giyinmeleri ve güzelliklere layık oldukları gerçeği, görüldüğü gibi Peygamberimiz (sav)'in sünnetinde de vardır. Kuran'da da Allah, "**Ey Ademoğulları, her mescit yanında ziynetlerinizi takın...**" (Araf Suresi, 31) diyerek, ziynetlerin ve güzel giyimliklerin bir nimet olduğunu belirtmekte ve ibadet evleri olan mescitlerde süslü ve güzel olmayı emretmektedir.

Peygamberimiz (sav)'in Müslümanların güzel giyinmeleri ve kaliteli olmalarıyla ilgili bazı hadisleri şunlardır:

5782-Ebul Ahvas'dan o da babası ra' dan: "Üzerimde dökük elbiselerle Peygamber sav in yanına gittim. Şöyle buyurdu: 'Malın var mı?' 'Evet.' 'Hangi tür mal?' 'Allah'ın bana ihsan ettiği deve, siğir, koyun, at gibi her türlü malım var.' 'Allah sana mal vermişse onun eseri ve cömertliği üzerinde görülsün' buyurdu." (BÜYÜK HADİS KÜLLİYATI, Cem'ul-fevaid, Min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, İmam Muhammed Bin Muhammed Bin Süleyman, Er-RUDANİ, İz Yayıncılık/2. Baskı İstanbul 2009, Sayfa 257-261-262-265-271-272-273)

5785-Cabir ra dan: Enmar savaşına Peygamber sav ile beraber çıktık. ...Ey Allah Resülü Medine'den bir arkadaşımız vardır. Onu da hazırladık, bizim arkamızdan gelip bizi koruyor. Derken adam üzerinde yırtık iki elbise olduğu halde geldi. Peygamber sav a onu görünce sordu:

"Bu iki yırtık elbisesinden başka elbisesi yok mudur?"

"Heybesinde giymesi için verdiğim iki elbisesi daha var."

"Çağır da o elbiseyi giydir."

Onu çağırdım, elbiselerimi giydi. Adam dönüp giderken, Resulullah şöyle buyurdu: "Ne oluyor da (yeni elbiseleri varken eskileri giyiyor) bu onun için daha hayırlı değil midir?"

Adam bunu duydu ve "Ey Allah Resülü! Allah yolunda cihad ederken de mi yeni elbise giyeyim?"

"Evet, Allah yolunda cihad ederken de." buyurdu. (BÜYÜK HADİS KÜLLİYATI, Cem'ul-fevaid, Min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, İmam Muhammed Bin Muhammed Bin Süleyman, ER-RUDANİ, İz Yayıncılık/2. Baskı İstanbul 2009, Sayfa 257-261-262-265-271-272-273)

5-Çocuklara, hayvanlara sevgi duymaz, duyanları kınarlar

İslam dininde olmayan ve dinimize atfedilmeye çalışılan hurafelerden biri de dünyadaki en güzel nimetlerden biri olan çocuklarla ilgilidir. Bağnazlığı din olarak benimsemiş olan kişilerin ruhu kararmıştır, güzellikler onlar için hiçbir şey ifade etmez hatta nefret duymalarına bile sebep olabilir. Çiçekten nefret eder, çocuktan nefret eder, kediden, köpekten, tavşandan nefret ederler. İçleri ve ruhları bomboştur. Bir Kuran ayetinde belirtildiği gibi onlar, "**dayandırılmış ahşap-kütük gibidirler**" (Münafikun Suresi, 4). Ruhlarında sevgiye dair hiçbir şey yoktur. İnsana değer vermez, canlı hiçbir varlığa önem vermezler. Ruhlarında hiçbir inceliğe, şefkate ve merhamete yer yoktur.

Oysa dinin aslında güzel olan herşeye sevgi duyulur, çocuklar korunur, çok sevilir. Bunun en güzel örneği ise Peygamberimiz (sav)'in çocuklara olan sevgisi ve şefkatidir.

Peygamberimiz (sav) hem kendi çocukları ve torunları hem de ashabının çocukları ile çok yakından ilgilenmiş, doğumlarından isimlerinin konmasına, sağlıklarından ilimlerinin artmasına, giyimlerinden oynadıkları oyunlara kadar onlar için tavsiyelerde bulunmuş, hatta bizzat yol göstermiş, ilgilenmiştir.

Örneğin, Peygamber Efendimiz (sav), kızı Hz. Fatıma (ra)'ya, her iki torununun doğumundan hemen önce "Doğum olunca bana haber vermeden çocuğa hiçbir şey yapmayın" (*Kütüb-i Sitte, Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, Prof. Dr. İbrahim Canan, 2. cilt, Akçağ Yayınları, Ankara, s.448*) diye tembihlemiştir. Bebeklerin doğumundan sonra ise onların beslenmelerini, bakımlarını ve nasıl korunacaklarını bizzat göstererek anlatmıştır.

Peygamberimiz (sav) ayrıca, yeni doğan bebeklere, çocuklarına, torunlarına ve ashabının çocuklarına hep dua etmiştir. Onları severken ya da onların oyunlarını izlerken, onlar için Allah'tan hayırlı ve uzun bir ömür, ilim, hikmet ve iman istemiştir. Örneğin torunları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'e her vesilede dua etmiş ve bu duasının, Hz. İbrahim (as)'ın Hz. İshak (as) ve Hz. İsmail (as) için ettiği dua olduğunu belirtmiştir. (*A.g.e., s.450*)

Ashabından İbn-i Abbas (ra) çocukken Peygamberimiz (sav)'in kendisine "Allah'ım buna hikmeti öğret" diye dua ettiğini aktarır. Ashabından Enes (ra)'a ise çocukluk döneminde, Allah'ın mal ve evladını çok ve ömrünü uzun kılması ve verdiklerinin Enes (ra) hakkında hayırlı ve mübarek olması için dua etmiştir. (*A.g.e., s.450-451*)

Peygamber Efendimiz (sav) çocukların oyununa da çok önem vermiş, hatta zaman zaman onlarla oyun oynayarak ilgilenmiştir. Hz. Peygamber (sav), "Çocuğu olan onunla çocuklaşsın" diyerek, anne babalara çocuklarını bizzat eğlendirmelerini tavsiye etmiştir. Peygamberimiz (sav) çocukların yüzme, koşu, güreş gibi oyun ve sporlarla meşgul edilmelerini de tavsiye etmiş, hatta torunlarını ve çevresindeki çocukları buna teşvik etmiştir.

Birçok sahabe, Peygamber Efendimiz (sav)'in çocukları nasıl sevdiğini, onlarla nasıl ilgilendiğini ve oyunlar oynadığını aktarmıştır. Bunlardan bazıları şöyledir:

Hz. Enes (ra):

"Resulullah aleyhissalatu vesselam çocuklarla şakalaşmada insanların en önde olanıydı." (*A.g.e., s.209*)

El Bera (ra):

"Peygamber Sallallahu aleyhi ve sellemi Hasan omuzunda iken gördüm..." (İmam Muhammed Bin Muhammed bin Süleyman er-Rudani, Büyük Hadis Külliyyatı, Cem'ul-fevaid min Cami'il-usul ve Mecma'iz-zevaid, cilt 5, İz Yayıncılık, s.135)

"Peygamberimiz (sav) kızı Hz. Fatıma (ra)'ya şöyle dedi: 'Haydi şu oğullarımı (Hasan ve Hüseyin) çağır bana!' Ondan sonra o ikisini göğsüne basar, koklardı." (A.g.e., s.136)

Ya'la İbnu Mürre (ra) Peygamberimiz (sav)'in çocuklara olan sevgisine, onlarla nasıl şakalaştığına dair şunları anlatmıştır:

"Bir grup ashab, Resulullah ile birlikte aleyhissalatu vesselam'ın davet edildiği bir yemeğe gittiler. Yolda torunu Hüseyin'e rastladılar, çocuklarla oynuyordu.

"Resulullah (sav) çocuğu görünce ilerleyip cemaatin önüne geçip onu tutmak için ellerini açtı. Çocuk ise sağa sola kaçmaya başladı. Resulullah da onu takliden sağa sola koşarak, tutuncaya kadar peşinde koştu. Yakalayınca ellerinden birini çenesinin altına diğerini de ensesine koyup öptü ve 'Hüseyin bendendir. Ben de Hüseyindenim. Kim Hüseyin'i severse Allah da onu sevsin. Hüseyin sıbtlardan bir sıbttır (torun)' buyurdu." (Kütüb-i Sitte Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, Prof. Dr. İbrahim Canan, 16. cilt, s.519)

Hz. Enes (ra)'in bildirdiğine göre Resulullah (sav), "dünyadaki iki reyhanım" dediği torunları Hasan ve Hüseyin'i sık sık yanına çağırıp onları koklar ve bağrına basardı.

İbnu Rebi'ati'ibni'l Haris (ra) diyor ki: "Babam beni, Abbas (ra)'da oğlu el-Fadl (ra)'ı Resulullah'a gönderdi. Huzurlarına girdiğimiz zaman bizi sağlı sollu oturttu ve bizi öylesine sıkı kucakladı ki daha kuvvetlisini görmedik."

Resulullah (sav) çocuklara olan sevgisini gösterirken sıkça onların başlarını okşardı ve onlara hayır duaları ederdi. Örneğin Yusuf İbni Abdillah İbni Selam (ra), "Hz. Peygamber (sav) beni Yusuf diye isimlendirdi, başımı okşadı" der. Amr İbnu Hureys (ra) ise annesinin kendisini Hz. Peygamber (sav)'in huzuruna götürdüğünü, Resulullah (sav)'ın başını okşayıp bol rızka kavuşması için dua ettiğini, Abdullah İbnu Utbe (ra) de beş-altı yaşlarında Peygamberimiz Efendimizin başını okşayarak, zürriyeti ve bereketi için dua ettiğini hatırlayabildiğini anlatır. (A.g.e., 508-509)

Hz. Muhammed (sav)'in çocuklara gösterdiği ilgili ve sevgi dolu tavrı, Ebu Hüreyre (ra) de şu örneklerle anlatmıştır:

"Meyvenin ilk çıkarını getirildiği zaman Resulullah (sav) şöyle dedi: 'Allah'ım bize, Medinemize, meyvelerimize, müdd ve saimıza (yani ölçeklerimize) kat kat bereket ver' diye dua ederdi. Sonra meyveyi orada bulunan en küçük yaştakine verirdi." (A.g.e., s.509)

"Çocuğa karşı yumuşak davranmak Allah Resulü'nün adetlerindendi. Allah Resulü bir seferden döndüklerinde çocuklar kendilerini karşılardı. Allah Resulü de durur sahabelerine çocukları kaldırmalarını emrederdi. Onlar da çocukların kimini Allah Resulü'nün önüne kimisini terkesine bindirir ve bazılarını da kendileri bineklerine alırlardı." (A.g.e., s.510)

"Resulullah (sav) Hz. Fatıma'nın evinin avlusuna geldi ve oturdu. 'Burada çocuk var mıdır?' diye sordu. Hz. Fatıma'nın çocuğu (Resulullah'ın torunu), süratle koşarak geldi ve Resulullah'ın boynuna sarıldı. Resulullah çocuğu öptü." (Konyalı Mehmed Vehbi, Tam Metni Sahih-i Buhari, 2. cilt, Üçdal Neşriyat, İstanbul 1993, s.411)

"Çocuklarla o kadar içiçe olmuştu ki, bir defasında yarış yapan çocukları görmüştü de, onların neşesine katılmak için birlikte koşmuştu." (<http://www.sevde.de/Pey-ornek/peygamberimizin-ahlaki.htm>)

Cabir İbnu Semüre (ra) de aynı konuda şunları anlatmıştır:

"Resulullah aleyhissalatu vesselam'la birlikte ilk namazı kıldım. Sonra aleyhissalatu vesselam ehline gitti. Onunla ben de çıktım. Onu bir kısım çocuklar karşıladı. Derken onların yanaklarını bir bir okşamaya başladı. Benim yanağımı da okşadı. Elinde bir serinlik ve hoş bir koku hissettim." (Müslim, Fezail 80, (2329); Kütüb-i Sitte, Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, Prof. Dr. İbrahim Canan, 15. cilt, s.369)

Kız çocuklarının doğar doğmaz öldürüldükleri bir dönemde peygamber olarak görevlendirilen Hz. Muhammed (sav), kız çocuklarını da erkek çocuklardan ayırmamak gerektiğini, kız çocuklarını öldürmenin günah olduğunu bildirmiş, ve hepsine eşit sevgi ve ilgi göstererek, topluma da güzel bir örnek olmuştur. Peygamberimiz (sav)'in kız çocuklarındaki güzel özellikleri vurguladığı sözlerinden biri şudur:

"Kız ne güzel evlattır. Şefkatli, yardımsever, munis, kutlu ve analık duyguları ile doludur." (Vesail, Ebvab-ı Ahkam-ül-Evlad, 4.bab, 4.haber-Meşkiniden naklen; Hüseyin Hatemi, İlahi Hikmette Kadın, Birleşik Yayıncılık, 4. baskı, İstanbul, 1999, s. 72)

Peygamberimiz (sav) sevgisini hem sözleriyle hem de davranışlarıyla gösterirdi. Çocuklara onları sevdiğini söylerdi.

Peygamber Efendimiz, çocuklara olan şefkatinde hiçbir ayırım gözetmezdi. Kendi çocuklarına ve torunlarına gösterdiği sevgi ve merhametin aynısını diğer Sahabî çocuklarına da gösterirdi. Halid bin Said (ra), Peygamberimiz (sav)'i ziyarete geldiğinde yanında küçük kızı da vardı. Habeşistan'da doğduğu için, Peygamberimiz (sav) ona ayrı bir yakınlık gösterirdi. Bir seferinde Peygamberimiz (sav)'in eline işlemeli bir kumaş parçası geçmişti. Hz. Halid'in kızını çağırttı ve ona verdi, sevindirdi.

Cemre o sıralar küçük bir çocuktur. Babası alır, onu Peygamberimiz (sav)'in huzuruna götürür ve derdi ki: "Yâ Resulullah, şu kızım için Allah'a bereketle dua eder misiniz?" Peygamber Efendimiz Cemre'yi kucağına oturttu, elini başına koydu ve bereketle dua buyurdu.

Peygamberimiz (sav)'in yardımcısı Hz. Zeyd (ra)'in oğlu Üsame (ra) Peygamber Efendimiz ile ilgili şunları anlatmıştır:

"Resulullah bir dizine beni, bir dizine de torunu Hasan'ı oturtur; sonra ikimizi birden bağrına basar ve 'Ya Rabbi, bunlara rahmet et. Çünkü ben bunlara karşı merhametliyim' diye dua ederdi." (Kütüb-i Sitte, Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, Prof. Dr. İbrahim Canan, 2. cilt, s.508)

Bazı kimseler, Peygamberimiz (sav)'in çocuklarla oyun oynamasını, onlarla ilgilenmesini anlamıyorlardı. Bir defasında Akra bin Habis (ra), Peygamberimiz (sav)'i, Hz. Hasan'ı öperken gördü ve şöyle dedi:

"Benim on çocuğum var. Şimdiye kadar hiçbirini öpmedim." Bunun üzerine Peygamberimiz, "Merhamet etmeyene merhamet olunmaz" buyurdu." (A.g.e., s.507)

Peygamber Efendimiz (sav) mübarek evladı Hz. İbrahim (as)'ı da, süt annesinin evinde sık sık ziyarete gider, şefkat ve merhametini göstererek, başını okşar, bağrına basardı. Peygamber Efendimiz (sav)'in hizmetkârı Hz. Enes (ra), ilgili bir hatırasını şöyle anlatır:

"Ben ev halkına Resul-i Ekremden (sav) daha şefkatli, daha merhametli davranan bir kimse hayatımda görmedim. İbrahim, Medine'nin Avali kısmında sütannesinin yanında bulunurken, Peygamberimiz (sav) onu görmeye gider, biz de beraberinde bulunurduk... Peygamberimiz (sav) içeri girer, oğlunu alır, öper, sonra dönerdi... Yine bir gün gittiğimizde Resulullah çocuğunu getirtti, bağrına bastı. Ona bazı sözler söyledi, onunla konuştu." (Müsned, 4:194; Müslim, 4:1807, Kütüb-i Sitte, Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, Prof. Dr. İbrahim Canan, 2. cilt, s. 506-507)

Hazret-i Ali anlatıyor:

"Peygamber Efendimiz bize ziyarete gelmişti. O gece bizde kaldı. Hasan ve Hüseyin de uyuyorlardı. Bir ara Hasan su istedi. Peygamberimiz hemen kalktı ve su kırbasından bir bardak su aldı, çocuğa verdi..." (<http://www.sevde.de/Pey-ornek/peygamberimizin-ahlaki.htm>)

Peygamberimiz (sav), ayrıca müminlere çocukları arasında adaletle davranmalarını hatırlatmış ve şöyle demiştir:

"Allah'tan korkun. Çocuklarınızın size itaatli olmalarını istediğiniz gibi siz de onların aralarında adaletle davranınız." (G.Ahmed Ziyaüddin, Ramuz El Hadis, 1. cilt, Gonca Yayınevi, İstanbul, 1997, 13/10)

"Allah öpücüğe varıncaya kadar her hususta çocuklar arasında adaletli davranmanızı sever."(Kütüb-i Sitte, Muhtasarı Tercüme ve Şerhi, Prof. Dr. İbrahim Canan, 2. cilt, s.498)

Peygamberimiz (sav)'in çocukların eğitilmeleri ve güzel ahlak ile terbiye edilmeleri üzerinde de durmuş ve bu konuda birçok tavsiyede bulunarak yol göstermiştir. Peygamberimiz (sav)'in bu konudaki sözlerinden bazıları şöyledir:

"Bir baba çocuğuna güzel ahlaktan daha üstün bir miras bırakamaz."

"Çocuğun, babası üzerindeki haklarından biri ismini ve edebini güzel yapmasıdır."

"Çocuklarınıza ikram edin ve terbiyelerini güzel yapın..." (A.g.e., s.512-515)

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav), her konuda olduğu gibi, çocuklarla ilgilenmesi, onlara gösterdiği sevgi ve şefkat ile müminlere en güzel örnektir. Peygamberimiz (sav) "Küçüklerimize şefkat etmeyen... bizden değildir"(A.g.e., s.506) diyerek, çocuklara gösterilen şefkatin önemini belirtmiştir.

Peygamberimiz Efendimiz (sav)'in çocuklara verdiği önem, onlara gösterdiği sevgi bu kadar açıkken kız çocuklarını aşağı gören, İslamiyet öncesindeki cahiliye dönemi ahlakını günümüzde yaşatmaya çalışan kişilerin olması tabii ki düşündürücüdür.

Hz. Muhammed (sav) çok modern, neşeli, sevgi dolu, geniş ufuklu, sanata ve bilime destek veren bir insandı. Mübarek Efendimiz (sav) dinin aslını yaşayarak bize gösteren bir Müslüman olarak hayatının her anında ve herkese karşı güzel ahlak göstermiştir. Bu örnekler de müslümanların çocuklara nasıl davranması, ideal bir Müslümanın tavrının nasıl olması gerektiğine dair bize çok net fikir vermekte, bağnaz mantığının dayanaksızlığını göstermektedir.

Üstünlük Fiziksel Güç ya da Cinsiyette Değil Takvadadır

Burada verdiğimiz örneklerde görüldüğü gibi hurafeleri savunan bağnaz mantıktaki kişiler, Kuran'da olmayan şeyleri İslam dinine dahil etmeye çalışır, hatta daha da ileri giderek Kuran'da olan ama kendi oluşturduklarına uymayan hükümleri ve emirleri reddederler. Onlar için Kuran'ın sevgiyi, şefkati, kardeşliği, barışı öğütlemesi, Kuran'da tüm güzelliklerin övülmesi, sanatın, bilimin teşvik edilmesi, kadınlara, çocuklara öncelik verilmesi, sevgi gösterilmesi ve onların korunması büyük bir öfke sebebidir. Bağnaz zihniyette her ne olursa olsun erkeğin üstün olduğuna inanılır. Ancak Allah'ın Kuran'da bildirdiği gibi, üstünlüğü kadın ya da erkek olmakta, fiziksel güçte ya da başka kıstasta aramak büyük bir yanılıdır.

Allah bir ayette, **"... Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edinin, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, Ben'den korkup-sakinin."** (Bakara Suresi, 197) şeklinde buyurarak, insanlara dünyada elde edebilecekleri en hayırlı özelliğin takva olduğunu haber vermiştir yani Kuran'a göre insanlar arasındaki tek üstünlük ölçüsü takvadır. Müminler birbirlerini takvaya göre sever, birbirlerinden Allah'ın tecellisi olarak çok büyük zevk alır, bütün güzelliklere layık görürler.

İşte imanın gücü, coşkusu ile Allah'ın tecellilerine olan bu sevgi yani gerçek sevgi, derinlik ve tutkunun kaynağı Allah aşkıdır. Bu aşk insan ruhunda tarifi mümkün olmayan çok şiddetli bir haz oluşturur ve kişinin iman ve akıl gücüyle orantılı olarak ruhunu çok şiddetle sarsan bir zevke dönüşür. Allah'ın mümin kullarına bu duyguyu yaşatması çok büyük bir nimettir. Bu aşkın samimiyet ve derinlikle elde edileceği Kuran'da çok hikmetli bir biçimde açıklanır:

"Kim ihsanda bulunan (biri) olarak yüzünü (kendini) Allah'a teslim ederse, artık gerçekten o kopmayan bir kulba yapışmıştır. Bütün işlerin sonu Allah'a varır." (Lokman Suresi, 22)

Müslümanların neşeli, sevgi dolu, modern, barışçıl olması, sanata ve bilime önem vermesi İslam'ın gerçek ruhunun gereğidir.

Sevginin olmadığı, nefretin ve öfkenin hakim olduğu, temizliğe, sanata ve bilime karşı olan, neşenin ve güzelliklerin yasaklandığı, kadınlara ve çocuklara amansız bir öfke duyulan sistem, şeytanın insanları din ahlakından uzaklaştırmak için meydana getirdiği bir beladır. Ve Allah'ın izniyle bu bela Hz. Mehdi (as) vesilesiyle tam olarak bertaraf edilecektir.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/islam-dinine-mal-edilmeye-calisilan-bazi-hurafeler-hakkindaki-gercekler>